

Obenem bo maršal Tito tudi predsednik zveznega izvršnega sveta - Za podpredsednike izvršnega sveta so bili izvoljeni Edvard Kardelj, Aleksander Ranković, Duša Pijade in Milovan Djilas. Za državne tajnike so imenovani: za zunanje zadeve Koča Popović, za narodno obrambo Ivan Gošnjak, za notranje zadeve Svetislav Stelanović, za gospodarstvo Duša Čalić, za proračun in državno upravo Radiša Nedeljković. Veleposlanik Philippe Baudet je v imenu diplomatskega zbora čestital maršalu Titu.

Nova zgodovinska etapa v borbi za iz-

(Od našega dopisnika)

BEOGRAD, 14. Današnje zgodovinsko ljudske skupščine

da so na njej soglasno poudarili željo, da maršal Tito kandidira za predsednika republike.

Prvi vrsti pa tisti, ki so predstavniki oblasti.

Po zaključku današnje seje

no listino za izvolitev zveznega izvršnega sveta, v katerem so Arso Ljupcov, Čana Bobović,

prelite v medsebojnih sporih za tuje načrte in računi. Tito je tvorec naših bratstev.

celite v medsebojnih spopadih za tuje zemlje in račune. Tito je tvorec našega bratstva, utešenejši stremeljenj vseh naših pokolenj, njegova zasluga je da žive ta pokolenja v slogi in enotnosti. Z aplavzi, ki so se po radiju slisali iz ljudske skupštine, in s topovskim streljanjem iz Beograda je bila danes ponovno objavljena svetu — našim prijateljem in našim sovražnikom — naša vera v Tito, naša vera, ki nas je s Titom nosila skozi vojno in ki nas tudi danes skupaj z njim nosi. To je stara in globoka vera, kakršna je tudi Ti-tova vera v nase.

PO SENZACION

Medsebojni napadi na vrh

Po napadih „Pravde“ na naslednik Jagode“ - Pred n

PARIZ, 14. — Medtem ko se je sovjetski propagandistični aparat po večerjani senzacionalni objavi o aretaciji židovskih zdravnikov — specialistov iz posebne kmetijske bolnišnice zagnil v molk, se v svetu množe ugibanja o obsegu, ki ga utegne zavzeti razvoj dogodkov. Splošno prepričanje je, da se stvar ne bo ustavila pri aretiranih zdravnikih, temveč da gre za prvi znak nove obsežne cirkulacije, v ZSSR, katere žrtev utegnjenosti postati tudi „medsebojne občutnosti“.

Predvsem je bil zapišan večerjani napad „Pravde“ na sovjetske varnostne organe, ker da niso znali prej odkriti „zdravniške zarote“. Policija velja v ZSSR za nekaj nedotakljivega, zato razlagajo „Pravdin“ napad kot napoved velikih sprememb v NKVD, ki utegnejo zadeti tudi samega šefa Berjo.

V londonskih diplomatskih

prvih prevladuje mnenje, da pomeni vest o eterostričnih zdravnikih, začetek nove ogromne čistke, ki bo najbrž utrdila položaj Georgija Malenkov. Varnostnega Stalina njegove potencialne tekmece. V teh krogih ne izključujejo niti, da ugene to pomeniti politični konec tudi za takšne veličine kot sta Vjačeslav Molotov in maršal Nikolaj Bulganin. Žali se, da je Stalin prenesel svojo naklonjenost na Malenkov in na njegovo skupino mladih birokratov.

V Parizu piše list «Ce Martin» Le Pays, da je Mr. Tzdanov sovjetskimi voditeljem mnogo bolj dragocen kot živi Tzdanov, ker ga lahko izkoristijo za velikiopotežno čiščenje med najvišjimi močeti kremelskega režima. Med temi kandidati za epuracijo naštevajo socialistično glasilo «Le Populaire» predvsem Berjo, voditelja sovjetske policije, ki je kriv če ne zarote, pa vsaj, da je zaroto dopustil. Malenkov, piše list, pozna mnogo stvari in je napravil Stalinu velike usluge. Zdelo se mu je, da je na varnem, čeprav je moral ugotoviti, da ne bo Stalinov naslednik, kot je morda kdaj upal, temveč Malenkov. Zdal pa se zdi, da ne le ne bo Stalinov naslednik, temveč da bo naslednik Jagode, načelnika GPU, ki je bil epuriran leta 1938...

Londonski «Times» pa piše:

**Intervju zaupničev
volilnega zakona**

da se skrajša diskusija v posil-
nasna odobritev volilnega zakona

nih skupin. Prihodnja seja bo
jutri ob 17. uri, pričakuje-
mo, da bo najprej vnela nova
proceduralna borba o tem,
kakšna je lahko diskusija pred
glasovanjem o zaupnici.

**Zasedanje skupščine
Evropskega sveta**

STRASBURG, 14. — Na pr-
vi seji izrednega zasedanja po-
svetovalecne skupščine Evrop-
skega sveta so sprejeli dnevi
red in poslalski poročilo o
vprašanju odnosov med Evrop-
skim svetom ter bodočo poli-
tičnem skupnostjo. Skupščina je
sklenila izročiti proučitev po-
porazov med obema organizma-
ma volilni pristojnosti komisi-
ji, ki bodo podale v soboto
lozadavno poročilo.

in izgradnjo ljudske oblasti
Ljudske skupščine FLRJ
soglasno sprejet.

Po napadih „Pravde“ na sovjetsko obveščevalno službo sodijo, da Berja „ne bo naslednik Stalina, temveč naslednik Jagode“ - Pred novim velikim čiščenjem v ZSSR - Židovske organizacije zahtevajo intervencijo OZN

naljeve je bil praksi proces.
O oboževanju proti zadržani-
m, oboževanju, ki je razni-
mišnih podobnosti. Tako opa-
raja parikliki eLe Monde da
e kominformovno glasilo
Humanité, 28. novembra 1950
navedilo imeno dr. Kristina
n Vrhogradova v poročilu o
zdravniku, ki skrbijo za
zdrevje Mauricea Thoreza.

**kongresu
enih držav**

uderja, da se je proizvodna zmogljivost Združenih držav

Izvelo se je, da je prišlo med člani Trumanovega gospodarskega sveta do nesporazuma med Trumanovim gospodarskim poslancom, Predsednik sveta je namreč menja, da bi nastala v državi nevernost deflacije, če bi se izdatki za obrambo žnečili. Po njegovem mnenju terjta ta možnost udarce po primarnih proizvodnih ukrepih. Podpredsednik sveta pa pravi, da ne vidi nobene nevarnosti, ki bi terjala izred. ne ukrepe.

Djilas in Beč'er

pri burmanskem predsedniku

RANGUN, 14. — Predsednik burmanske unije A. Ba je sprejel danes zastopnika Zveze komunistov Jugoslavije Milovana Djilasa in Aleša Beč'era, ki se združujeta na konferenci azijskih socialistov v Rangunu. Predsednik burmanske unije se je združil z jugoslovanskimi zastopniki v daljšem priščernem razgovoru.

Grški zunanji minister

povabljen v Jugoslavijo

ATENE, 14. — Jugoslovanski poslanik Atensih Jovanović je v imenu svoje vlade uradno povablil grškega zunanega ministra Stefanopulosa v Beograd. Minister Stefanopulos je sprejel prve dni po prišel v Beograd prve dni prihodnjega meseca.

BEograd, 14. — Izredni in opolnočni veleposlanik v Turčiji Ljuba Radovanović je prišel danes v Beograd. Njegov prihod je v zvezi z uradnim obiskom turskega zunanje ministra Keprulija v Jugoslavijo. Keprulu bo prišel v Beograd 30. januarja. Po njegovem mnenju se bo veleposlanik Radovanović vrnil na svojo dolžnost v Ankaro.

KIRURSKO ZDRAVLJENJE RAKA

Orjak čaka na pomladno sonce.

(Foto Magajna)

Rak je se vedno ena od najhujših nadlog človeštva, izjavljajo znanstveniki, ki se trudijo na vse načine, da bi odkrili vsaj učinkovit način zdravljenja. Če že ne resnišnega vzroka bolezni. Vedno bolj pa prevladuje mnenje, da ni ene samega vzroka, ampak da različni telesni, kemični, hormonski in drugi pogoji lahko določeni primerih povzročijo tisto napredujočo degeneracijo tkiva, ki ji pravimo rak. Tako je zdaj že nedvomno znano, da so določene vrste raka hormonskega izvora, kar se je dokazalo z operativno odstranitvijo žleze z notranjim izločanjem, ki s svojim delovanjem povzroča nastanek raka; z njeno odstranitvijo so dosegli popolnoma širjenje raka in v nekaterih udi njeno popolno izginotje. Kirurg hikaške univerze dr. Karl Jiggins poroča o uspehu takih

operaciji, ki jih je izvršil pri 12 bolnikih z rakom na mehurju in prsnih sescih; pri teh operativnih posegih kirurg ni odstranjeval raka, ampak ledvične žleze, ki proizvajajo številne hormone, med katerimi tudi kortizon. Za nekaj dni po operaciji je ugotovil izboljšanje bolnega stanja bolnikov, ki niso ponehali bolnišnično nadzorovati bolnikov dnevno, zato so jim male doze kortizona. Po 12 mesecih so se vsi perirani bolniki razen dveh, ki sta umrla zaradi drugega vzroka, počutili zelo dobro in kazali znake splošnega okrevanja.

Po enaki zamisli je dr. V. James Scott, profesor Johna Hopkinsove univerze v Baltimore, operiral bolnika, ki je imel raka na mehurju, z odstranitvijo sluzne žleze, katere naloga je kot znano, spodbujanje ledvičnih žlez. Z odstranitvijo te žleze so ledvične žleze prenehale proizvajati hormone in

še. Kirurg mora v takih primerih pustiti male kose rakastega tkiva, ki jih ne more odstraniti; ti ostanki pa povzročijo šečasma neizogibno nov tumor. Da se to prepreči in doseže popolno odstranitev tkiva, ki ga je rakasti proces preinfiltriral predlaga dr. Rasmussen uporabo sestavine srebra in zelatine, s katero ustavlja krvotok med operacijami v možganih. Izjava o radioaktivnega srebra uniči po izjavi dr. Rasmussena vse domneve, da rakasti tumorji, ki jih zdravimo s srebrom, Vendar je to sistem dr. Rasmussena, ki v pastem den štadiju in ga še niso prekusili neposredno pri človeku. Uporaba radioaktivnega srebra spominja na znanimе posebe dr. Viljema Myersa, profesorja na univerzi v Columbusu, Ohio, ki je skupno z dvema moraristkama zdravnikom odkril, da tudi radioaktivno zlato 198 uniči rakasto tkivo.

[illegible]

"Documenti segreti della diplomazia vaticana" - Podpora italijanskim imperialističnim zahtevam - Finansiranje najreakcionarnejših sil

pisujejo tudi odnosi in dejavnosti
nost Vatikana proti Jugoslaviji.
Mnoge podrobnosti kažejo, da
kleta sovražnika Jugoslavlja
in njenih narodov, predvsem
pa na liniji italijanskega imperi-
alizma. V teh poglavjih so
opisani razgovori v papeški kro-
gu v času mirovne konfe-
rence v Parizu in prikazujejo
podrobnosti, iz katerih se po-
vsem jasno vidi, kako se je
papež trudil, da bi vplival na
politično življenje Italije. Ta
ko so n. pr. imeli pred volitvami
mi sejo, kateri so prisodili
vali tudi kardinal Agostino
Giovanni Piazza in kardinal
Giuseppe Bruno ter glavni vo-
ditelji italijanske Katoliške
akcije. Na seji so razpravljali
o vseh predvolitvah in dejavnostih
Katoliške akcije in vsi so
vztrajali na tem, da gredo vsi
člani Katoliške akcije na vo-

Jugoslaviji, Bolgariji, Češki in Franciji napisali proti vsem Papèz je celo odobril, strokovno za to "propagando". Po vsej tem torej papèz ni samo inženir, ki vodi, ampak prava tehnična osebnost, demokratskega tipa, in sploh desničarskega političnega življenja v Italiji. Hkrati je tudi finančiar, izdajalec le-tekov in lepakov. On je osebnost, ki je odobril – kakor vidimo enega objavljenih dokumentov – v omenjeni knjigi – 500.000,00 lir za podporo desničarjem v parafatih skupaj in to zaračunava, ker je bilo nemogoče so-ustvariti enotno, fronto desničar-skih strank. To pomoč je bil torej, seveda, dal tajno.

Od kod je dobil papèz potrebna denarna sredstva? Tu je dal na to vprašanje odgovoriti ena knjiga "Tajni dokumenti...".

28. februarja 1948. leta je papèz sprejel v privatnem raz-

razpravljanje. Papež je nato nastopil v podporo predložiteljcem in v poročilu v Washingtonu, ki bi oni lahko ocenili nevarnost, ki preti tudi njihovim interesom, v kolikor bi te vlade prepustile ultranacionalističnim zahtevam jugoslovanske vlade v obmejnih pokrajinah Italije. Papež je hkrati predložil tudi svoje osobno pismo ameriškemu poveljniku admiralu Stoneju, v katerem ga opozarja na nevarnost s strani italijanskih komunistov, ki so se misljarji Sovjetske zveze in ta in ki pripravljajo v Severni Italiji dogovorjene akcije, da bi se čim bolj okrepil položaj Tita in Jugoslavije, pričakovanju, sveda, mirone pogodbe z Italijo. V teh podobnih dokumentih se stanojo opaža ista tesa. Papež skleni črtniti Jugoslavijo kot sovjetskega satelita in dokaza

drija mladini, ki se je naveličala starega in hrepeni po novem. En sam pogled po revijah in knjigah tiste dobe nam pokaže, kam je vleklo srce mlade začetnice v lepem slovstvu. Finžgar je imel malo sledilcev, Cankar pa nesheto, da ga je že skoro bilo sram tolikega spremstva.

Med mladimi ljudmi pere-
sa, ki jih je izvalila k pi-
sanju sala po lepoti, je bil tu-
di Novomeščan Milan Pu-
gelj, ki je bil najstarejši
mestu učiteljev sin. Ko je
opiskoval novomeški gim-
nazij od 1. 1895 naprej, je vi-
del in čutil, kaj se dogaja
med mladimi v slovenskem
Novem mestu. Takrat je živel v
Dragotin Kette, ki je kot
sončni bog razlival svojo
svetlobo po slovenski Mo-
derni, Spodnji in Gornji
ve dijaško Zadrugo so bili
še tako živi, da ji je mladi
Pugelj hotel postaviti na-
povedno. To se mu seveda
ni posrečilo. Manjkalo je
močno duhovno središče, ni
pa bilo tudi dovolj stran-
skih in mladih, ki bi po-
lno Dančič in Roman Ro-
manov, kakor se je Pugelj iz-
prva podpisoval, se ni ustra-
šil tega. Zavajal je rokave
in pridno pošiljal pisme v
mladinski Vrtec in Zvonček.
Mato se je predstavil v Do-
m in v Svetu. L. 1904 je sto-
pil na dvetu v Lj. in vori, ki
mu je bil na koncu konca
svoje pisateljske poti.

Ta pot je bila posuta z
ostrim in bodečim trnjen-
jem z rožicami. Pugelj si je

Kmao po začetnih pesniških poskusih se je Pugelj oprijel proze in je v tem uspeval, kakaj imel je glado besedo, ki je neprisiljeno tekla. Ljudje so radi brali njegove dolenske zgodbe, pisane preprosto, vendar z nekim zanosom in žarom. Z njegova prva zbirka novel, ki je izšla pri Bambergovu l. 1911 in ima naslov "Mali ljudje", je pokazala, da je Pugelj pesnik Dolenski in njenih tipov. Takšen tip je n. pr. žandar Struž-

Naslednja zbirka ima naslov „Uzra z angela, tretja pa „Brez zarje“. Značilen je tudi njegov prvi naslov: „Mimo ciljeve, knjiga 1. 1914.“ „Mimo ciljeve“ nam kaže čutilno-čvestvetnost, vendar ni mogel vanj, ker so ga razmere silele mimo njega. Bredka usoda!

Med prvo svetovno vojno se je pisatelj odnos do življenja izostril in poglobil. Vendar je njegova zbirka črtic „Zakonice“ se čtivo lahkega žara, bolj fejltion kakor resna črtica, novela ali studija, skratko površno obdelava. Tako „Toda konca“ je Pušelj prižal iz svojih spisov prejšnjih let. vojna jim je dala samo letnico na naslovni strani. Z naslednjima novelističnima zbirkama „Crni pantera“ in „Naša letas“ pa je že dobro posegel v človeško globo. V „Naša letas“ je v prvi knjigi obravnaval svetovno vojno, v njem je že primes grekohe in resnosti. Tako gre Pušljega pot do „Popotnikov“ (1927). Od preprostih snovi, izrehtih iz dolenskega življenja, se je pisatelj pogajoma približal resničnemu, vendar je v „Popotnikovih“ življenjskih slikah, tudi oblikovanje mu nastaja v tedi

Da bi objavla teh dokumentov izkazovala veliko zanimanje, je povsem razumljivo, Vatikan pa je takoj razširil vest, da so ti dokumenti ponarejeni. Političji je začela iskati avtorja in celo tiskarino, kjer se je knjiga tiskala, čes da so knjigo tiskali v Italiji in ne v Švici. Tiskarji so celo poročali, da je bil zaprt neki fasist, ki je napisal knjigo. Po pisanju italijanskega časopisa *«l'Unità»* in tednika *«Omniabus»* od 13. aprila 1948. leta je nastal o tem v Vatikanu velik poprask, ker so ugotovili, da so vsi ti knjigi objavljani podatki tokrat in avtentični. Visoki cerkveni dostojanstveniki so se začeli

Iz dokumentov je nadejal razvidno, kako je papež vedel, da Gasperjevo stranko s pomočjo bratov Montinih, kar tudi eden je tajnik za redne posle, drugi pa odvetnik,

govoru m.škr. Alberta D. J. t.ajnika ustanove "Istituto delle Opere di Religione". I. mu je poročač o uspehih akcije je pri velikih industrijah, katolikih ter prijateljih katoliške cerkve, ki bi bili privravniki finančnih volilno kampanj. Ob tej priliki je m.škr. D. J. izjavil papežu, da bo akcija prinesla več kot milijardo lire, kar se pa ne bo potrošilo samo za pomoč demokratski stranki, ampak tudi za tistim strankam, ki jo podpirajo, ter za skrajno desnico. I. celo za neofasistično stranko.

I. vsiega tega je jasno razvidno, kdo je danes pravi gospodar Italije in, kar je izredno

ko bodo v Trst prišli pod
goslovskano znamko pravi
prav Rusi, kar da je trst
vsekar prepreči v inter
su cerkve ter zapadnih sil
je bila poslana v Istro, na G
riško in v Trst mednarodn
komisija strokovnjakov za g
spodarska in narodnostn
vprašanja, je papež predlo
ti komisiji "dokumente"
raznarodovarju, Juljske kra
ne, ki naj bi ga izvedle ju
slavanske oblasti, kot češ
je ta pokrajina bila v
med obema vojnama pod
goslovansko upravo. Iz knji
tajnih dokumentov je razvi
no, da je papež svetoval z
padnim silam, naj ukrene

Zadržati Združenih narodov
v kateri so vključeni delegati
Združenih narodov, uslužbenici
tlačništva in časniki pri
Združenih narodih, je odprla
metnisko središče v novi pa-
laci Clavne skupšine, kjer bo-
dajo postavili in prodajali po-
streljane in ročna dela držav-
članov Združenih narodov. V
nakrto so tudi predavanja in
večerje razstave umetnosti po-
sameznih narodov in prikazo-
vanje filmov da bi tako zbu-
dili zanimanje za umetnosti po-
sameznih narodov.

nejše, tako da se človek me-
stoma spomni novelistične
umetnosti kakšnega Čehova
in Maupassanta, Tragično pa
je, da je Pugelj prav teden
ko je našel svoje pravo po-
dložilo pero in utihnil.
Prisel je do praga tiste
umetnosti, po kateri je ved-
no hrepenel, in je ni mogel
doseči zaradi zadrevkov vsak-
danjega kruha, zaradi praga
je samo pogledal, in to je
bila veličanska škoda zanj
in za slovensko novelo, ki
je v tisti dobi imela le ne-
kaj srednjih oblikovalcev.
Pugelj je utihnil prav teden.
ko bi bil moral izgovoriti
svojo pravo besedo,
Tega nekdanjega epigo-

Kmalu zadajale je bil obsojen na 7 mesecev zapora nekega živigillo Štocalini z obrazložitvijo, da je kot avtor te publikacije izviršil dejanja, ki lahko po kvartirjo odnose med Italijo in Sveto stolico, in da je objavljati stvari, ki bi morale ostati tajne. Po vsem tem, objavljani dokumenti niso bili ponarejeni, ker je bil Štocalini obsojen samo zaradi tega, ker je objavil podatke, ki niso bili za javnost. Štocalini pa je bil na procesu trdil, da je s svoj snov samo izročil neki osebi, ki je to snov tiskala v inozemstvu.

bi bilo primerno podpreti ustavni
novitet skupnega bloka, ki se
zajel liberalno skupnino, niti
jeve in kva ustavnosti ter
kako skupino z desne, pre
vsem narodih. Vse to bi pre
morali storiti z veliko opre
nostjo in nič bi ne smel
predreti v javnost, tako da
se zdelo, da demokršćanski
stranka navidezno nastopa su
ma z izključno svojim progr
mom. Tako se je popez vrin
že v podrobnosti strankarsk
borbe v Italiji. Kako daleč
šel v tem svojem vmesavanju
se vidi iz tega, da je misl
Giovannini Urbaniju da
okviru predvolilne kampan

Proti Jugoslaviji

Vatikan ni miroval pred vsem v času, ko se je Italija hotela z mirovno pogodbo ponovno polastiti bivših italijanskih pokrajin. V tem času je papež naročil konzistorialni kongregaciji, naj mu sestavi poročilo o škodi, ki bi jo utrpela vera in cerkev, če bi italijanske pokrajine z visokim katoliškim tradicijo prišle pod jugoslovansko. Komunisti tega poročila, kot žitno me-

vsak suneč Jugoslavije, s katerim bi ta hotela zavzeti Trupred zaključkom mirovne pogodbe.

Evo kaj vse je papež storil, da bi izšil za Italijo poveljstvo mirovne pogodbe. Nepravilna mirovna pogodba bi namreč izpodkopalila vsomajala položaj De Gasperi in njega samega.

Navajati vse dokumente sovrznih akcijah, ki jih v času mirovnih razgovorov papež ukrenil proti Jugoslaviji in njenim narodom, bilo predolgo. V tej akciji papež ni izbral sredstev, kakih tudi ne izbira niti danes.

Dvašetnadstropna Wesley M

Memorial bolnišnica v Chicagu,

«Bojim se, gospod...» je rekel gospod Pickwick ter ga prijel
teljsko in sočutno prijel za roko, «bojim se, da pridete kam-
ter bo krlik in ropot. Prosim vas, smatrajte to sobo za svojo
kadarkoli si bote želeli: miru ali kadarkoli vas bodo obiskali
vasi prijatelji.»

«Prijatelji!» je hropeče ponovil mož. «Če bi ležal mrtve na
dnju najgloblji jam sveta, stlačen in zakovan v svoji rakvi
trhne!» v temnem umazanem rovu, ki se vleče pod temelji tu-
jiniščne, bi ne mogel biti bolj pozabljen, kakor sem tu. Sem
mrtve, mrtve za družbo, brez pomolovanja, ki jih imajo za one
ki so že odšli pred sodni stol. Prijatelji! Moj Bog! In tej jelnji-
nici sem postal iz mladeniča starec in nihče ne polozi roke na
mojo posteljo, ko bom umrl, in ne poreče: 'Hvala Bogu, ta im-
je za seboj.'»

In razburjenje, ki je nenavadno ožarjalo obraz tega moža,
dokler je govoril je spet prenehalo. Plašno in naglo je spo-
roke ter hitro zapustil sobo.

«R'des je malo zlovoljen,» je rekel Roker in se smejal. «D-
ti so, kakor sloni. V njih čutiljo in takrat so divji.»

Po tej prijateljski pripombi je začel gospod Roker tako ho-
tro urejati sobo, da je bila v sobi kmalu preprga, šest stolov

miza, žofa, samovar za čaj in razna šara «et cetera», za kar je zahteval smešno nizko ceno 27 šilingov in 6 penaryjev na teden.

«No, al. smemo se kaj storiti za vas?» je vprašal gospod Roker ter se zelo zadovoljno oziral in s praviim užitkom žvenkljal s prvim tedenskim obrokom.

»Da.« je rekel gospod Pickwick, globoko zamisljen. »Ali je tukaj kdo, ki skrbi za pošiljke in podobne stvari?«

»Ven, mislite?«

»Da, mislim nekoga, ki sme hoditi ven.«

»Torej ne sme biti jetnik? Da, tak-nega imamo. Je revež, ki ima prijatelja na uboznem krilu, in bo vesel, če bo mogel kaj zaslužiti. On je že hodil, kamor so ga posiljali, začnita dva meseca. Ali naj pošljem poni?«

»Da, če ste tako prijazni...« je rekel gospod Pickwick. »Ali pa ne! Na uboznem krilu, pravite? Rad bi sel tja pogledat. Pojdem tja sam.«

Ubožno krilo v jetnišnici za dolžnike je kakor že pove ime zavetišče za najrevnejši in najubožnejši razred dolžnikov. Kdor je tja obsojen, ne plačuje ne stanovanja ne hrane. Dva ova revno hrota, ki se plačuje iz raznih državnih fondov, ki jih ustanavljajo od časa do časa ljubečljubi ljudje. Mnogi izmed naših občanov se gotovo spominjajo, da je bila se pred nekajsto leti v zid fleetske jetnišnice vzdana nekaka železna kletka; v njej je bil mož, ki se mu je lakota brala na obrazu in klical: »Spominjajte se, pros'm, revnih dolžnikov! Spominjajte se, pros'm, revnih dolžnikov!«

In kar so mimoidoči vrgli v nabiralnik, se je razdelili med revne jetnike: in ti so se izmenjevali vsem ponižujočem poslu.

Ta navada je zdaj sicer odpravljena in kletka zazidana toda žalostna, strašna usoda teh nesrečnikov se ni izpremenila. Mi ne dovoljujemo več, da bi prosili m'im'edo se smiljenosti in sočutja pri vratih jetnišnice, pustili pa smo v čast in obnjo

dovanje bodočih časov v naših zakonih nedotaknjen tisti dobi zakon, da se mora drzen zločinec preživljati in oblačiti na državne stroške, dočim naj bo ubog dolžnik izroč en smrti od lakote! To ni izmislek. Ni tedna, da ne bi v vsaki naši jelnitnici za dolžnike podleglo nekoliko nesrečnikov dolgotrajnim mukam smrti od lakote, razen če jih v zadnjem hipu reši sončje soltnikov.

Tako je premišljal gospod Pickwick, ko je stopal po ozkih stopnicah, kjer ga je spocaj Rokker zapustil, ter si prizadeval priti gor. Pri tem so ga tako razburile misli o tem predmetu, da je planil v sobo, ki so mu jo pokazali, se preden se je dobro zavedel, kje je in kaj tam hoče.

Toda pogled na to sobo mu je takoj vrnil razsodnost. Stal je nepremično in gledal osuplo moža, ki je tepel ob zapranci peč. Da, v raztrganih cunjah, brez suknje, v navadni katunasti srajci, rumeni in razcefrani, z lasmi na čelu in z obrazom, spatenim od lakote in trpljenja, — to je bil gospod Alfred Jingle. Z glavo v dlaneh je buljil v ogenj. Bil je poseebna beda in propalost.

Nedaleč od njega je stal malomarno na zid oprt b'višveleposiestnik, ki se je s starim bičem tolkel po skornju, ki mu je krasil desno nogo; leva je bila v stari copati. Konji, psi in p'jan'evanje ga je sem privedlo. Na skornju je imel zarjavelo ostrogo, s katero je zdaj pa zdaj izpodbadal zrak, pri tem pa se tolkel z bičem in mrmral sportsmanske vzkliče, da bi pognal svojega imaginarnega konja. V tem trenutku je v duhu jahal podviganega konja za s'avo. Rovez! N'k'ni! n' jahal pri dirkah na najhitrejšem konju iz svojih sleh'lih zreb'ran nitih s polovino brzino, s kakr'no se je vrgel na pot, ki se je končala v Fletu.

Nasproti je sedel na leseni skrinj' starec; oči so mu strmele v ta tla in na obrazi mu je ležal izraz največjega obupa. Malo

na deklica, njegova mlada vnukinja, se je trudila, da bi obrnila nase njegovo pozornost, a stari mož je ni videl, ne slišal. Glas, ki je bil nekčjo godba njegovemu sluhu, in čel, ki se mu pile nekčjo luč, se ga niso niti dotaknile. Udje so se mu tresli, tub je bil kakor obramboval, da bi se mu kaj zgodilo.

Se dva ali tri brže može so stali v gruči in se glasno pogovarjali. Suha, bleda žena, sopraga enega z ned jeankov, je skrbno zalivala revno steblo usahle, uvele cvetlice, ki pa ne bo nikoli več ozelenela. Morda prerabljen simbol smrti, ki jo je sem privedel.

To je bila slika, ki jo je imel Pickwick pred seboj, ko se je ves začuden ozrl okrog. Hrup, ki ga je povzročil n.g.d. prihod novega jetnika, ga je prebudil iz misli. Ozrl se je k izhodu in zagledal moža, v katerem je novičke razčlenjeni oči, umazanosti in bedi spoznal obraz gospoda Trotterja.

«Gospod Pickwick!» je zaklikal Job Trotter na glas.

«Oh!» je zakrčal Jingle in poskočil s sedeža. «Gospod — Da, je takol! Čuden kraj — čudne stvari — prav se mi je zgolilo — čisto prav —»

In s temi besedami je vtaknil gospod Jingle roke tja, kjer sta bila prej hlače zepa, potem pa je povsili glavo na prsi in se spet zgredil na stol.

Gospod Pickwick je bil globoko ganjen. Ta dva človeka, sta bila tako nelzrečeno uboga; ostri, nehoteni pogled Jinglov na košček sirove fagnjetline, ki mu je prinesel Trotter, je osvetlil njegov trdnj položaj jamele, kakor bi bilo moglo to storiti neverno predavanje. Gospod Pickwick se je prijazno ozri na gospoda Jingla in rekel:

«Govoril b z vami rad med stitimi oči. Ali ne bi mogli ti z menoj za trenutek ven?»

(Nagovor... sledi)

(Nagatsumura, 1964)

